

усойнищата отъ Оборище

Отъ всички пжтеки, които водѣха презъ вѣковната букова гора къмъ Оборище, пѣплѣха хора. Тази година пролѣтѣта бѣше подранила и априлската нощъ на 1876 година бѣше топла и ласкава. Млади листи галѣха по лицата хората, които се провираха между клонитѣ. Нощѣта бѣше тъмна. Тукъ - таме изъ гората блѣщукаха, като кандила, книжни фенери, закачени по букитѣ, които сочеха пжтя на таинственитѣ гости на Срѣдна-гора. Тѣ идѣха отъ всички села на четвъртия революционенъ окръгъ, всѣки притискаше до сърдцето си пълномошното, съ което неговитѣ братя го изпращаха на Великото народно събрание. На това събрание българскиятъ народъ трѣбваше да реши сждбоносната си стѣпка: да се вдигне на възстание срещу петвѣковния тиранинъ и да извоюва съ кръвѣта си своята свобода.

— Кой живѣе? — проехтѣха въ тихата нощъ гласовѣтѣ на невидими хора и щракнаха ударницитѣ на пушки.

— България! — отвърнаха онѣзи, които вървѣха изъ тъмната гора, и се спрѣха.

— Да живѣе България! — обадиha се пакъ гласовѣтѣ и дадоха пжтъ на делегатитѣ.

Тѣзи гласове се повтаряха често въ нощѣта. Това бѣха стражитѣ на революционния комитетъ, които дебнѣха по пжтекитѣ, за да не пропустнатъ врагъ да проникне въ свещеното мѣсто — Оборище. Това бѣха тайнитѣ думи, които се размѣняха между вѣрни хора и които бѣха невидимия ключъ за малката поляна въ тихитѣ и глухи пазви на планината, която отъ тази нощъ влѣзе въ историята на българския народъ.

Отъ стража на стража и отъ фенеръ до фенеръ, делегатитѣ се стичаха къмъ Оборище. Тукъ горѣха голѣми огньове и тѣхнитѣ пламъци разкъсваха тъмнината, огрѣваха мургавитѣ лица на пристигащитѣ и се плъзгаха въ лѣскавитѣ дрѣжки на пищовитѣ и ножовѣтѣ, пѣхнати въ пояситѣ имъ.

Първи бѣха дошли апостолитѣ на възстанието: буйниятъ, самоувѣренъ и непоколебимъ Георги Бенковски; тихиятъ, сърдеченъ и усмихнатъ Панайотъ Воловъ; изпитаниятъ бунтовникъ и сладъкъ пѣснопоецъ Георги Икономовъ; пламениятъ борецъ Василь Пѣтлешковъ и десетки още тѣхни вѣрни другари отъ градове, села и паланки. Всѣки бѣше дошелъ съ буйния пламъкъ на своето родолюбие и съ готовността си да се пренесе въ жертва на народното освобождение.